

5

De syv segl

Ugens vers

"Du er værdig til at få bogen og bryde dens segl, for du blev slagtet, og du købte med dit blod mennesker til Gud af alle stammer og tungemål, folk og folkeslag og gjorde dem til et kongeligt folk og til præster for vor Gud, og de skal være konger på jorden" (Åb 5,9-10).

Introduktion

Åbenbaringen 6 er en fortsættelse af scenen i kapitel 4-5, som beskriver, at Kristus var værdig til at åbne den forseglede bogrulle, fordi han gennem sit sejrige liv og død genvandt det, der gik tabt gennem Adam. Ved at bryde seglene på bogrullen er han nu parat til at iværksætte frelsesplanen i hele dens fylde.

Pinsedagen markerede begyndelsen på evangeliets udbredelse, hvorved Kristus udvider sit rige. Åbningen af seglene henviser derfor til forkyndelsen af evangeliet, som tog sin begyndelse på Pinsedagen, og konsekvenserne af at afvise det. Åbningen af det syvende og sidste segl tager os til afslutningen på denne verdens historie.

Åb 3,21 giver os nøglen til de syv segls betydning: "Den, der sejrer, vil jeg give sæde hos mig på min trone, ligesom jeg har sejret og har taget sæde hos min fader på hans trone." Kapitel 4 og 5 fortæller om Kristi sejr og hans ophøjelse, og det sidste vers i kapitel 7 beskriver de sejrende foran Kristi trone. Kapitel 6 handler altså om Guds folk i kampen for at vinde sejr, så de kan få plads på Jesu trone.

Ugens tekster

- Åb 6,1-17
- 3 Mos 26,21-26
- Ez 4,16
- 5 Mos 32,43
- 2 Thess 1,7-10

Det første segl brydes

Åb 6,1-8
3 Mos 26,21-26
Matt 24,1-14

Læg mærke til disse teksters fælles nøgleord. Hvad fortæller disse paralleller om betydningen af de første fire segl?

Begivenhederne under de syv segl skal forstås i sammenhæng med straffen for at bryde den gammeltestamentlige pagt, som blev specificeret som sværd, hungersnød, pest og vilde dyr (3 Mos 26,21-26). Ezekiel kalder dem Guds "fire hårde straffe" (Ez 14,21). På den måde straffede Gud sit folk i et forsøg på at gøre dem klar over deres åndelige tilstand, og tugtede dem, når de ikke var tro imod pagten. På lignende måde er de fire ryttere det middel, Gud benytter til at vække sit folk, mens de venter på Jesu genkomst.

Der er også tydelige paralleller mellem de fire første segl og Matt 24,4-14, hvor Jesus forklarede, hvad der skulle komme til at ske i verden. Gud bruger de fire ryttere til at holde sit folk på ret vej ved at minde dem om, at verden, som den er nu, ikke er deres hjem.

Selv om Åb 6,1-2 er symbolsk, handler det også om erobringer. Det minder os om Åb 19,11-16, som beskriver Kristus på sin hvide hest, når han leder den himmelske hær af engle for at befri sit folk ved sit andet komme. Den hvide farve er et symbol på renhed og forbindes normalt med Kristus og hans efterfølgere. Rytteren på hesten holder en bue, og blev givet en krone (Åb 6,2). Billedet findes også i Det Gamle Testamente, hvor Gud rider på en hest med en bue i hånden, og besejrer sit folks fjender (Hab 3,8-13; Sl 45,4-5). Det græske ord for rytterens krone er *stefanos*, som er en sejrskrans (Åb 2,10; 3,11). Denne rytter rider frem med sejr.

Scenen under det første segl beskriver udbredelsen af evangeliet, som indledtes med stor kraft på Pinsedagen. Der var og er stadig mange områder at vinde og mange mennesker, som kan blive Jesu efterfølgere, inden den sidste sejr bliver til virkelighed.

Profetisk svarer det første segl til budskabet til menigheden i Efesos. Det beskriver den apostolske periode i det første århundrede, hvor evangeliet hurtigt blev spredt til verden (Kol 1,23).

Lad os aldrig glemme, at vi i Kristus er på den sejrende side, uanset hvordan vores umiddelbare situation er.

Til at
tænke over

Det andet og tredje segl

Åb 6,3-4

Hvad tales der om her med hensyn til evangeliet, når vi ser på beskrivelsen af den røde hest og dens rytter?

Rødt er blodets farve. Rytteren har et stort sværd og får lov til at tage freden fra jorden, som fører til, at folk slår hinanden ihjel (Matt 24,6).

Det andet segl beskriver følgerne af den afvisning af evangeliet, som tog sin begyndelse i det andet århundrede. Når Kristus går i åndelig krig ved forkyndelsen af evangeliet, yder de onde magter stor modstand. Uvægerligt fører det til forfølgelse. Det er ikke rytteren, der myrder. Men når han tager freden fra jorden, er resultatet uvægerligt forfølgelse (se Matt 10,34).

Åb 6,5-6
3 Mos 26,26
Ez 4,16

Hvad tales der om mht. forkyndelsen af evangeliet, når vi ser på beskrivelsen af den sorte hest og dens rytter?

Rytteren på den sorte hest har en vægt i hånden, hvormed man vejer madvarer. En stemme siger: "Et mål hvede for en denar og tre mål byg for en denar, men olie og vin må du ikke skade!" (Åb 6,6). I den del af verden var korn, olie og vin de grundlæggende fornødheder i tilværelsen (5 Mos 11,14). At spise brød ved nøjagtigt at veje kornet fortæller om stor mangel eller hungersnød (3 Mos 26,26; Ez 4,16). På Johannes' tid var en denar en almindelig dagsløn (Matt 20,2). Under normale forhold ville en denar være nok til at købe alt det, en familie havde brug for den dag. Men hungersnød ville skabe stor inflation i de normale priser. I scenen under det tredje segl ville det koste en hel dags arbejde at købe mad til en dag til en enkelt person. For at brødføde en lille familie ville en dagsløn række til tre mål byg, som var en billigere og grovere fødevarer for de fattige.

Scenen under det tredje segl peger på yderligere konsekvenser af at afvise evangeliet og opfyldtes i det fjerde århundrede, hvor kirken begyndte at få politisk magt. Hvis den hvide hest repræsenterer forkyndelsen af evangeliet, symboliserer den sorte hest, at evangeliet forsvinder og erstattes af menneskelige traditioner. Korn er i Bibelen et symbol på Guds Ord (Luk 8,11). Forkastelse af evangeliet vil i sidste ende føre til hunger efter Guds Ord ligesom den, profeten Amos beskriver i Amos 8,11-13.

Det fjerde segl brydes

Åb 6,7-8

Hvilken scene beskrives? Hvordan hænger denne sammen med den forrige?

Hestens farve i det fjerde segl er på græsk angivet med ordet *chloros*, som er den askegrå farve på et lig, der er ved at gå i opløsning. Rytterens navn er Døden, og Dødsriget fulgte med ham. Disse to fik magt til at dræbe mennesker med sværd, sult, pest og jordens vilde dyr på en fjerdedel af jorden (Matt 24,7-8).

Den gode nyhed er, at Døden og Dødsrigets magt er meget begrænset. De får kun magt over en fjerdedel af jorden. Og Jesus forsikrer os om, at han har Døden og Dødsrigets nøgler (se Åb 1,18).

Åb 2

Gennemlæs igen budskaberne til menighederne i Efesos, Sardes, Pergamon og Thyatira. Sammenlign situationen i disse menigheder med de scener, der beskrives ved åbningen af de fire første segl. Hvilke paralleller finder du mellem dem?

Scenerne fra de syv segl beskriver menighedens fremtid. Ligesom det var tilfældet med de syv menigheder, svarer de syv segl til syv forskellige tidsperioder i kristendommens historie. I aposteltiden blev evangeliet hurtigt spredt til verden. Dette blev efterfulgt af en tid med forfølgelse i Romerriget fra slutningen af det første århundrede til begyndelsen af det fjerde. Dette beskrives under det andet segl. Det tredje segl henviser til det fjerde og femte århundrede, hvor kirken gik på kompromis. Denne tidsperiode kendetegnes af en åndelig hungersnød, som førte til den "mørke middelalder". Det fjerde segl beskriver på en rammende måde den åndelige død, der kendetegnede kristendommen i næsten et tusind år.

Til at tænke over

Åb 6,6 siger, at "olie og vin" ikke indgår i den hungersnød, der beskrives under det tredje segl. Olie er et symbol på Helligånden (1 Sam 16,13; ApG 10,38) og ny vin symboliserer frelsen i Jesus Kristus (Mark 2,22). Hvad siger det om, at Helligånden stadigvæk arbejder og frelsen stadigvæk er tilgængelig for alle, der søger sandheden, selv når Herrens Ord sjældent lyder?

Det femte segl brydes

Åb 6,9-10

Hvad sker der i disse vers?

Ordet sjæl står i Bibelen for hele mennesket (1 Mos 2,7). De af Guds trofaste og forfulgte folk, som led martyrdøden, beskrives her med udtryk fra offerblodet, der blev hældt ud ved foden af sonofferaltaret i den jordiske helligdom (2 Mos 29,12; 3 Mos 4,7). Guds folk har lidt uret og død på grund af deres loyalitet mod evangeliet. De råber ud til Gud og beder ham om at gribe ind for at hævne dem. Disse tekster handler om den uretfærdighed, som sker her på jorden; de siger intet om de dødes tilstand. Disse mennesker nyder ikke allerede himmelsk lykke.

Åb 6,11
5 Mos 32,43
Sl 79,10

Hvad var himlens svar på bønnerne fra Guds folk, der led martyrdøden?

De af Guds folk, som havde lidt martyrdøden, blev givet hvide klædninger, som symboliserer Kristi retfærdighed og betyder, at de bliver retfærdiggjort. Det er Kristi gave til alle, som tager imod hans tilbud om nåde (Åb 3,5; 19,8). Dernæst fik de at vide, at de skulle hvile indtil fuldendelsen af deres brødre, der skulle dræbes som de selv. Det er vigtigt at bemærke, at den græske tekst i Åb 6,11 ikke indeholder ordet "tallet". Åbenbaringsbogen taler ikke om et bestemt antal mennesker, der skal lide martyrdøden før Jesu genkomst, men om fuldendelsen af deres karakter. Guds folk bliver gjort fuldkomne gennem Kristi retfærdigheds klædning, ikke deres egne fortjenester (Åb 7,9-10). De, som har lidt martyrdøden, vil ikke opstå og blive hævnnet før Jesu genkomst og begyndelsen af de 1000 år (Åb 20,4).

Scenen under det femte segl passer historisk på den periode, der førte op til Reformationen og tiden umiddelbart efter, hvor millioner led martyrdøden på grund af deres trofasthed (Matt 24,21). Den får os også til at tænke på, hvordan Guds folk har været udsat for forfølgelse og lidelse ned igennem historien lige fra Abel (1 Mos 4,10) til det tidspunkt, hvor Gud til sidst vil hævne "sine tjeneres blod" (Åb 19,2).

Til at
tænke over

"Hvor længe, Herre?" har været Guds lidende folks råb ned igennem historien. Hvem af os har ikke kæmpet med mangel på retfærdighed i vores liv? Hvilken trøst kan vi finde i scenen fra det femte segl, hvor vi får at vide, at en dag vil retfærdigheden ske fyldest?

Det sjette segl brydes

I det femte segl ser vi, at Guds folk udsættes for uretfærdighed i en fjendtlig verden og råber til Gud om at gribe ind på deres vegne. Nu er tiden kommet, hvor Gud vil besvare sit folks bøn og gribe ind.

Åb 6,12-14
Matt 24,29-30
2 Thess 1,7-10

Hvad beskrives i disse tekster?

De sidste tre tegn under det sjette segl var forudsagt af Jesus i Matt 24,29-30. De skulle finde sted ved afslutningen af "den store trængsel" (Åb 7,14) i 1798 og indvarsle Jesu genkomst. Ligesom i Jesu profeti i Matt 24 er solen, månen, stjernerne (meteorer) og himlen her bogstavelige. Brugen af ordet "som" maler et billede af en virkelig begivenhed – solen blev sort som en sæk, månen blev som blod, stjerner faldt ned på jorden, som et figentræ taber sine frugter. Kristne i den vestlige verden så opfyldelsen af disse profetier i jordskælvet i Lissabon i 1755, den mørke dag den 19. maj 1780, som kunne opleves i den nordøstlige del af USA og den opsigtsvækkende meteorregn over Atlanterhavet den 13. november 1833. Opfyldelsen af profetien i Åb 6,12-14 førte til en række vækkelser og overbevisningen om, at Jesu genkomst var nært forestående.

Åb 6,15-17
Es 2,19
Hos 10,8
Luk 23,30

Scenerne beskriver mennesker fra alle samfundslag, som i panik forsøger at skjule sig for de rædsler og katastrofer, der indvarsler Jesu genkomst. De bønfalder bjerge og klipper om at skjule dem og beskytte dem mod "ham, som sidder på tronen, og for Lammets vrede" (Åb 6,16). Tiden er kommet, hvor ret og retfærdighed skal udmåles, når Jesus kommer "for at blive herliggjort blandt sine helige" (2 Thess 1,10). De ugudeliges endeligt beskrives i Åb 19,17-21.

Scenen afsluttes med det retoriske spørgsmål fra de skrækslagne ugudelige: "Nu er deres vredes store dag kommet, og hvem kan da bestå?" (Åb 6,17; se også Nah 1,6; Mal 3,2). Svaret på det spørgsmål gives i Åb 7,4. De, som kan bestå på den dag, er Guds beseglede folk.

Til at
tænke over

"Hvem kan udholde den dag, han kommer?" (Mal 3,2). Hvordan vil du svare på det spørgsmål, og hvilke bibelske begrundelser kan du give for dit svar? Del dine svar med klassen på sabbatten.

Til videre studium

Synet med åbningen af de syv segl peger symbolsk på Guds omsorg for og opdragelse af sit folk på jorden. Kenneth Strand skrev:

"I Skriften er der en forvisning om, at Gud altid har haft omsorg for sit folk. I historiens gang er han altid til stede for at styrke dem, og i den store eskatologiske afsløring vil han give dem fuld oprejsning og en ufattelig stor belønning i det evige liv. Åbenbaringsbogen benytter på en smuk måde dette tema og udvider det, og derfor er Åbenbaringsbogen slet ikke en slags utraditionel apokalypse, som er helt ude af trit med bibelsk litteratur generelt. Bogen beskriver selve essensen og kernen i det bibelske budskab. Åbenbaringsbogen understreger med eftertryk, at 'Den, som lever', han, som har besejret døden og dødsriget (Åb 1,18) vil aldrig svigte sine trofaste efterfølgere. Selv når de lider martyrdøden, sejrer de (12,11), og 'livets sejrskrans' venter dem (se 2,10; 21,1-4; 22,4)" (Kenneth A. Strand, "The Seven Heads: Do They Represent Roman Emperors?" i *Symposium on Revelation, Book 2, Daniel and Revelation Committee Series* (Silver Spring, Md.: Biblical Research Institute, 1992), vol. 7, s. 206).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Hvilke lærdomme har du fået fra læsningen om de syv segl? Hvad fortæller denne del af Åbenbarings Bog dig om Guds suverænitet og opfyldelsen af hans løfter?**
- 2. Tænk over følgende citat: "Menigheden er Guds udvalgte redskab til menneskenes frelse. Den blev oprettet for at tjene, og dens mission er at bringe evangeliet til verden" (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s. 9). Tænk på din lokale menighed. Hvordan kan den være mere trofast, så den kan nå mennesker med evangeliet?**
- 3. Del med hinanden i klassen jeres svar til spørgsmålet i torsdags-afsnittet. Hvem kan udholde den dag, han kommer, og hvorfor kan de gøre det? Drøft konsekvenserne af jeres svar mht. hvordan vi skal leve i dag for at være rede til Jesu komme?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord
og klassens
aktiviteter

- Hvor mange gange i beskrivelsen af de syv segl i kapitel 6 finder du den passive vending, "fik givet".
- Åb 6,10 indeholder en bøn.
 - Hvilke andre henvisninger har der indtil nu været til bøn i Åbenbaringens Bog?
 - Hvordan vil du karakterisere denne bøn? Hvilken form for bøn er Åb 6,10? Lovsang, tak, forbøn, klage etc.?
 - Prøv, om du kan finde andre eksempler i Skriften på spørgsmålet "Hvor længe?"

Mødet med
dagligdagen

Bed Gud om hjælp til at handle som Lammet mod enhver, der vil dig ondt.

Uddybende
spørgsmål

- Skal vi bede Gud om at "hævne"? Betyder bønnen, at vi længes efter hævn, eller at vi overlader al dom til Gud?
 - Hvordan opfattes denne bøn med Jesu opfordring til at bede for vores fjender?
 - Skal vi bede for Babel?
- Hvor ofte bliver man mon bange for et vredt lam? (Åb 6,16-17)

Forstå
det bedre

Åbenbaringens Bog er konstrueret som en velordnet symfoni, og der kræses om detaljerne. Læg fx mærke til, hvordan bogens begyndelse og afslutning danner en omvendt ramme om begivenhederne. Læg mærke til, hvordan de fire ryttere modsvares ved endens tid af Jesus som den sejrige rytter på den hvide hest i 19,11:

A **Brevindledning:** 1,1-9

B Hilsen fra Jesus til **syv byer** i Asien: 2,1-3,21

C Himmelsk fest: 4,1-5,14 efterfulgt af

D **fire ryttere**

C' Himmelsk fest: 19,1-10 efterfulgt af

D' **Jesus som den himmelske rytter**, der med sin hær sejrer over alle fjenderne: 19,11-20,15

B' Jerusalem, **den himmelske by**: 21,1-22,5

A' **Brevafslutning:** 22,6-21

Baggrund

I apokalyptiske profetier møder man ofte et udtryk, som kaldes "den guddommelige passiv". Guds styring af begivenhederne omtales med den passive form af et udsagnsord. For adventister er kendte eksempler Dan 7,25-26 og 8,14. Her i Åbenbaringens Bog møder vi en sådan guddommelig passiv i beskrivelsen af seglene. Gud har fuld kontrol.

Det er værd at huske, at retssager i de bibelske samfund alle var civile. Det vil sige, at to parter mødtes i retten i en tvist, og for at den ene part kunne frikendes, måtte den anden kendes skyldig.

- Når Satan derfor sammen med dem, der følger ham, retter sine anklager mod Guds folk (jf. Åb 12,7-12), kan de trofaste kun frikendes, ved at Satan og fjenderne bliver dømt. De helliges bøn under alteret drejer sig altså om selve virkeliggørelsen af Guds frelse, ikke om et småligt ønske om at se fjenderne blive pint og plaget.
- Seglene på bogrullen brydes alle i himlen. Bogrullen med seglene befinder sig i Lammets, Jesu hånd. Men begivenhederne, der vises, hver gang et segl bliver brudt, indtræffer for de flestes vedkommende på jorden.
- Grundtanken er værd at understrege. De jordiske begivenheder, som for vores blik kan se forvirrende og skrækkelig ud, er alle i Guds hånd. Lammet har kontrol med dem. Og forstået i lyset af begivenhederne foran Guds trone kan vi have tillid til fremtiden.

